

THEORIA MERCURII, ET VENERIS.

Inclinatio.
Reflexio.
Quantitas.

Apogei &
Perigei
Mutatio.

MERCURII.

Ignis Cyl-
lenius.

Mercurii
Mater.

Avus.
Pater.
Mercurius
vagus.
Deorum
minister, &
nuncius.

Iris.

Mercurii
Natura.

Character.

Caduceum.

Caduceo-
tes.
Caducei fi-
gura Egyp-
ticia.

Ejus vices.

Affectiones
peculiares.

Motus
Longitudi-
nis.

Latitudinis.

Quantitas.

Apogei &
Perigei
Mutatio.

Inclinatio in Epicycli Apogeo est 1. gradus, 3. scrupulorum: In Perigeo ejusdem 6. graduum, & 22. minutorum.

*Reflexio maxima in Apogeo, & Perigeo Epicycli est 2. graduum & 30. minuto-
rum.*

Quantitas, sive magnitudo Veneris est, quod 37. vicibus Terrâ minor esse à Veteribus censatur. Sed secundum Recentiorum Astronomorum sententiam aliquantò major existit, ut ejus Apparens Diameter indicat. Consule hâc de re Typum inscriptum titulo, CORPUS COELESTIUM MAGNITUDES, Pag. 72. Distantiam ejus à Terrâ invenies in Typo, cui Titulus, TYCHONIS BRAHE CALCULUS PLANETARUM Pag. 61. & in sequente TYPI URANOMETRICI Explicatione.

*Apogei, & Perigei Mutatio. Veneris Apogaeum non minus mobile, quam aliorum Plane-
tarum Ptolemaeus anno 140. post Christum natum deprehendit in gradu 25. & minuto 50. Tauri, quod Tycho observavit anno 1585. in 20. gradu & 8. minuto Geminorum, & Argolus in Pandoso Sphaerico cap. 58. pag. 253. in 0. gradu & 36. minuto Cancrî anno 1643. fuisse dicit. Motus autem ejus annuus est minuti unius, & 23. secundorum. Di-
stantia Apogei à Terrâ quoque mutata est, & olim major fuit.*

*MERCURIUS Soli proximus, & omnibus Stellis, ac ipsâ Terrâ, quoad magnitudinem, inferior, intra Venerem & Lunam positus, ob nimiam Solis viciniam rarè admodum mor-
talibus in obtutu veniens, in Ordine Planetarum descendente sextus, in ascendente secun-
dus, ex quo, at lucido tamen lumine apparens, Apollinis sidus quibusdâ Græcis èpὸς, ac εἰ-
δωσ dicitur. Virgilius lib. 1. Georg. v. 337. Ignem Cyllenium vocat.*

*Hoc metuens Cæli menses, & sidera servas;
Frigida Saturni sese quo Stella receperet,
Quas Ignis Cæli Cyllenius erret in Orbes.*

*Per Ignem Cyllenium Poeta Mercurium, sive Mercurii Stellam intelligit; nomen autem Cyllenius na-
tum huic Deo Etrusco à Cyllenio Arcadiæ monte, ubi ipsum idem Poeta 8. Aeneid. genitum
dicit.*

*Pobis Mercurius pater est, quem candida Maja,
Cyllenis gelido conceptum vertice fudit,
At Majam (auditis si quicquam credimus) Atlas,
Idem Atlas generat, Cæli qui sidera tollit.*

*In Pleiadum sive Atlantidum Septentrio Maja Mercurii mater splendore insigni cornuscat; de his
Ovidius 4. Fastorum. Caduceator ille Cyllenius in algido fufus monte, dicit Arnobius lib. 3. & 4.
Mercurius utero fufus Maje. Atlas ex Pleione Nympha Majam genuit; hac à Jove compressa
Mercurium edidit. Inter omnes Planetas, Jovis est, i. e. errore ita dictos, maxime vagus
est Mercurius, & Versipelle fidus, induens illius Astri naturam, cui se jungit, malus cum malis,
& bonus cum bonis existens, unde & minister Deorum, quorum obtemperat potestati, idcirco
ab Apulejo in lib. De Munda Communis Stella vocatus. Nuncius & interpres Deorum ad pa-
cem conciliandam mitti solet, sicut Furiarum genus infania excitandæ causâ mittitur. Iris iti-
dem ad discordiam, quam ablegat Inno, i. e. aer, cum Iris fiat de nubibus, quæ non tantum
Deorum sed etiam Deorum, ac præcipue Jovis est nuncia, & ministra, semper ad disturbancem
ablegata, sicut ad reconciliationem Mercurius. Natura influxus hujus Planeta in Sublunaria
secundum Cl. Ptolemaei opinionem non multum differt à Veneris Natura, atque idcirco calidus
est ob viciniam Solem, à quo caliditatis particeps redditur: sicut & humidam obtinet quali-
tatem, quam Luna proximæ viciniam acceptam fert. Character Mercurii est Virga duobus
serpentibus se mutuo intuentibus circumplexa, quam pro Septichorde Lyra accepit ab
Apolline, eadem in Arcadiâ utens ad duos Dracones litigantes compescendos, ut in gratiam
redirent, sicut Poetarum fabula narrat. In his Caduceum isti Virga nomen, derivatum à ca-
dendo, quod contentiones, & bella cadere faceret, unde & Mercurius dictus Caduceifer, & Cy-
llenius Caduceator, quia ad dissidia, & discordias tollendas illa utebatur. Hinc Caduceatores apud
Romanos appellabantur, qui bella finiebant, sicut Feciales è contrario bella indicare solebant.
Egyptii Caduceum in speciem duorum Draconum maris & femina figuraverunt, qui parte
mediâ sui voluminis nodo, quem Herculeum vocant, sibi mutuo alligantur, primique par-
tibus reflexi, in modum circuli oscula conjungunt. De hac ipsâ Virga, ejusque vicibus 4.
Aeneidos Virgilius:*

*Tum Virgam capis, hic animas ille evocat Orco
Pallentes, alias sub tristia Tartara mittit:
Dat somnos, admittitque & lumina morte resignat.
Illa fretus agit ventos, & turbida tranat
Nubila.*

*Quoad Mercurii Theoriam peculiarem, sive Affectiones ejus Speciales considerari volunt Motus,
Quantitas, & Apogei, atque Perigei Mutatio.*

Motus ejus est in Longitudine & Latitudine.

*Longitudinis Motus in Eccentrico cum Sole, & Veneris conficitur, ita ut in Epicyclo quotidie
3. gradus, 6. min; 24. secundi; 14. tert; 15. quart; 36. quint; & sic Periodus tota 115.
diebus; 21. horis; 3. minutis; 26. secundis; 54. tertiis absolvatur.*

*Latitudinis Eccentrici ab Eclipticâ deviantis angulus maximus est in Austro 45. scrupulo-
rum: Inclinatio ab Epicycli Apogeo ad Centrum Mundi est 1. gradus, 46. minut: à Pe-
rigeo ejusdem 4. grad. 5. minut: Reflexio in Apogeo Eccentrici ad Centrum Mundi 2.
graduum, 15. minut: In Perigeo ejusdem 2. grad. 45. scrup.*

*Quantitas quâ minor Terrâ esse dicitur 21952, secundum alios 19. vicibus. Vide Typus
CORPUS COELESTIUM MAGNITUDES Pag. 72. & TYCHONIS
BRAHE CALCULUS PLANETARUM Pag. 61.*

*Apogei & Perigei Mutatio, quorum illud olim fuit repertum in grad. 6. minut. 5. Libræ, Anno
1586, à Tycho in 0. grad. 12. minut. Sagittarii Anno 1643. in grad. 1. 59. minut. Sagit-
tarii.*

EXPO-

THEORIA MERCURII, ET VENERIS.

EXPOSITIO ICONIS, THEORIAM
ET MERCURII IN CONSPECTU PON

Motus Mer-
curii & Ve-
neris circa
Solem Cor-
pus.

Eccentrici.

Mensura
totius Fi-
gura.

DISTAN-
TIÆ A-
POGÆO-
RUM.

DISTAN-
TIÆ PE-
RIGÆO-
RUM.

HÆC EFFICIES URANOMETRICA in Plano efficta, Planetarum Mercurii, & Veneris Cursus & Motus, circa Solare Corpus se voluminibus suis circumgyrantes ostendit, observatis distantiarum mensuris, & circulo-
rum magnitudine, secundum Diametros, & Semidia-
metros Terræ, quantum id quidem in tali Figura angustia fieri potuit. Eam autem, ad utriusque hujus Planeta Theo-
riam luculenter enucleandam, deprompsimus ex Scheineri Rosâ Virgini lib. 4. part. 1. cap. 6. qui eam ex Sole illustrato Nicolai à Smogulecz Smogulechii in opus suum transtulit.

A. TERRÆ sive Centrum totius Moli Creatæ.

CENTRUM ECCENTRICI SOLIS.

ECCENTRICUS EXTERIOR DEFERENS AUGEM, VEL APOGÆUM SOLIS. Circulus Exterior designatus Apogæo Solaris Corporis deferendo, sive Eccentricus Primus.

**ECCENTRICUS MEDIUS, ET PROPRIE DICTUS, in quo Solarium suum peragat, sive Eccen-
tricus Secundus.**

**ECCENTRICUS INTERIOR DEFERENS AUGEM, VEL APOGÆUM SOLIS, sive Eccen-
tricus Tertius.**

MENSURA MEDIA, AB APOGÆO VENERIS, USQUE AD FINEM, DISTANTIAS DIAMETRIS TERRÆ METITUR, QUÆ DUPLICATA TERRÆ SEMIDIAMETROS DABUNT. Linea hac à Signo Cancrî, per Apogæa Veneris & Mercurii ad Centrum Eccentrici Solis descendens, atque Centrum Terræ & Perigæa Veneris ac Mercurii transiens, apud Signum Cancrî finitur. Mensura est in decurias disci-
buita, & quidem singulas continentes centum Diametros Terræ, (spatiolo nimirum quovis 10. Diametros compre-
hendente, quorum singula in quâvis decuria numero de-
cem, Diametros decem comprehendendo, centum Dia-

metros conjungunt, quæ stantiarum monstrant.

**ECCENTRICUS, S. NERIS, quo Venus Plan-
post Mercurium, Planetarum
modò altiore, modò humi-
& multò quàm Mercurius
ex Figurâ ipsâ liquidò appa-
G. VENERIS APOGÆO
in Apogæo versantis à Terrâ,
tro.**

**ECCENTRICUS S. CURII, quo Mercurius P.
proximus Soli, ejusque cor-
su circa eundem gyrum fu-
Solem se exaltans, dimidio
stet, modò infra illum de-
inferiorem locum obtinet
tus est, cum circum Solem
infra eundem maneat.**

**F. MERCURIUS A. stantia Mercurii in Apogæo
Centro remotissimi, quan-
morum Astronomorum cal-
ECCENTRICUS
NERIS Perigæum occu-
ram, sive Moli Creatæ Cen-
M. VENUS PERI
Veneris minimo intervallo
ECCENTRICUS S.
CURII in Perigæo Alin-
Centro sejuncti.**

L. MERCURIUS vallo à Tellure disjunctus.

DISTANTIAE APOGÆO

**A. B. Eccentricitas Centri Eccentrici SOLIS, 20. Dia-
metrorum Terræ, sive 40. Semidiamentorum Terræ aut
41. Semidiamentorum, ut ita tota illa Eccentricitas A. B. sit
20. Diametrorum Terræ, quam quartam partem in Figura
omissimus.**

**B. C. Semidiamentum Eccentrici SOLIS 571. Diamet.
1142. Semidiamentorum Terræ. Tycho sol. 475. lib. 1. de Nova
Stella eidem Semidiam. 1150. Semidiamentorum Terræ assignat.**

**D. C. Eccentricitas VENERIS 12. Diametr. 24. Se-
midiamentorum Terræ ab Apogæo SOLIS distans, quo inter-
vallo Centrum D. Epicycli Veneris ab Apogæo Solis C. remo-
tum est.**

**C. APOGÆUM SOLIS, in quo Sol Maxima Di-
stantiâ sua ab Universi Centro, sive Terrâ A. discedit.**

**D. CENTRUM EPICYCLI VENERIS, ex
quo Circulus Epicycli Veneris describitur.**

**E. CENTRUM EPICYCLI MERCURII, ex
quo Circulus Epicycli Mercurii circumducitur.**

**C. E. Eccentricitas MERCURII, Distantia nimirum
inter C. Apogæum SOLIS, & Centrum Epicycli Mercurii
E; 54. Diametr. & 108. Semidiament. Terræ. Itâ enim So-**

lem Mercurius circuitu su-
præfice cum pro Centroh
Centrum constituit, à Sole
tum, ut Copernicus lib. 5. c.
E. F. Semidiamentum Epi-
metr. 408. Semidiament. 816.

**D. G. Semidiamentum E.
metr. 822. Semidiament.
A. C. Distantia SOLIS
1182. Semidiament. Terræ
est 1142. Semidiament. Terræ
à Terrâ 40. Semidiament.
1182. Semidiament, aut 5.
A. F. Distantia Maxima
Diametr. 1700. Semidiament.
xima Solis 1182. Semidiament.
108. Semidiament. & E. F.
408. Semidiament. Terræ
metros Terræ pro quibus fu-
A. G. Distantia VEN-
Diametrorum, 2028. Semi-**

**A. M. Distantia Minima VENERIS, & quidem Pe-
rigæa à Terrâ 128. Diametr. 255, vel 256. Semidiame-
trorum Terræ.**

**A. L. Distantia Minima MERCURII Perigæi à Terrâ
292. Diametr. 585. Semidiament. Terræ.**

**I. K. Semidiamentum Epicycli MERCURII 204. Dia-
metr. 408. Semidiament. Terræ.**

K. CENTRUM EPICYCLI MERCURII.

**A. K. Distantia Centri Epicycli MERCURII à Terrâ
496. Diametr. 992. Semidiament. Terræ.**

**M. I. Semidiamentum Epicycli VENERIS 411. Diametr.
822. Semidiament. Terræ.**

**I. CENTRUM EPI-
H. PERIGÆUM S.
Terræ appropinquantis.**

**A. I. Distantia Centri I.
539. Diametr. 1078. Sem-
KH. Eccentricitas M.
seu potius Perigæo H. 54. 1.**

**I. H. Eccentricitas V.
potius Perigæo H. 12. Dia-
A. K. Minima SOLIS
Terrâ 550. Diametrorum.
rum Terræ.**